WALDORFSKI ZVON
št. 24, 2025/26
maj 2026

Spoštovani starši!

V tem delu leta se Zemlja popolnoma `izdahne´ v vesolje, človek pa je z vsemi svojimi čutili obrnjen navzven v barve in toploto. Binkošti so klic, da sredi te pomladne razpršenosti ne izgubimo sebe, ampak najdemo svoj notranji, duhovni ogenj.

čudež je pravzaprav sposobnost, da resnično slišimo, kaj nam nekdo sporoča ne glede na njegove besede.

Na sočloveka zdaj pogledamo brez predsodkov in osebnih zamer ter se osredotočimo na to, kdo v resnici je, in ne nato, kako se izraža.

Vir: Restout, Jean, *La Pentecôte*, 1692 (Vir: https://louvrebible.org.uk/oeuvre/213/visitethematique#carousel_listes)

Rudolf Steiner trdi, da so binkošti, ki jih letos praznujemo 24. maja, trenutek, ko se v vsakdanjem življenju posvetimo razvoju socialnega razumevanja. Binkoštni

Binkošti so se zgodile skupini učencev, zbrani z istim namenom,

in ne posamezniku, kar pomeni, da je ta praznik tudi trenutek, ko se združimo okrog skupnega duhovnega cilja in tako presežemo lastno individualnost. Tako lahko v ospredje pride skupno dobro.

In kaj pomeni ogenj, ki ga binkošti prinašajo v človeško voljo? To je intuicija, notranji občutek, kaj moramo v nekem trenutku storiti za drugega, ljubezen do sočloveka pa nas bo napolnila z novo binkoštno energijo.

"Tako kot se cvet odpira soncu, se moja duša odpira duhovni svetlobi. Naj moje misli danes postanejo dar za druge."

Rudolf Steiner

Janika Plisson, urednica
Waldorfskega zvona

APRIL

Utrinki iz 5. razreda

April je bil tako pester za petošolce, da smo že kar težko dohajali vse dejavnosti, ki so nam prišle na pot.

Čeprav je bila tokratna epoha krajša, smo se vseeno veliko naučili. V mislih smo se sprehodili po Sloveniji. Epoha geografije nas je popeljala po vseh naravnih enotah Slovenije. Učenci so navdušeno poslušali kaj vse premore naša majhna, a tako čudovita in pestra državica, ki je ravno na stičišču Panonske nižine, Dinarskega gorstva, Alp in Sredozemlja.

Spoznavali smo njeno pestrost in kako voda, relief in podnebje vplivajo na življenje v posamezni pokrajini. Učili smo se, kako so stvari med seboj povezane in vplivajo druga na drugo. Kaj je ustvarilo ravnine, doline, kraške pojave? Zakaj nekatere rastline ne rastejo povsod po Sloveniji? Zakaj so strehe ponekod strme, drugje pa položne? Na ta in še na mnoga vprašanja smo si odgovorili. Na koncu smo svoje znanje preizkusili še v kvizu. Razdelili smo se v skupine in dokazali, da nam znanja o Sloveniji ne manjka.

Vmes so na obisk so prišli kar trije glasbeni pedagogi. Učitelji Eva, Uroš in Sanja so nas učili igrati na flavto in ukulelo. Še bomo nadaljevali ta srečanja in se naučili nekaj pesmi in plesov iz različnih pokrajin.

Zadnji teden pa nismo potovali v mislih, ampak smo se kar peš odpravili po Obsredozemskih pokrajinah. Prehodili smo 47 km od Slavnika do Lucije. Kljub žuljem,

utrujenosti in burji smo vsi prepešačili dolgo pot in si lahko ponosno čestitali za to, kako močni, vztrajni in trdoživi smo. Na koncu so se najbolj navdušeni nad kopanjem okopali v Jadranskem

morju, ki je imelo le 15 stopinj.

Besedilo: Marjeta Colarič
Fotografije: Marjeta Colarič, Nataša Draksler, Igor Baničč

Utrinki iz 3. razreda

Tretješolci so imeli v aprilu zelo pestre dneve. Preizkusili so se v kovaških delih, obiskali so mlin in spoznali delo mlinarja, obiskali Oglarsko deželo, postali za en dan oglarji in v sodelovanju z RIC Novo mesto v projektu Večgeneracijski center Skupaj+ spoznali delo lončarja ter se v rokovanju z glino tudi preizkusili.

Veliko so delali na njivi, na kateri so jeseni posejali žito. Pobrali so kamenje in popleli zel.

22. aprila, na dan Zemlje, so se poklonili materi Zemlji na prav poseben način. Ob njivi so pod vodstvom gospoda Gregorčiča

V petek, 24. aprila, pa so se veselo podali v teden prvomajskih počitnic, da si naberejo moči za še dva meseca šolskega dela.

posejali sončnice in posadili dve drevesi.

Vse doživeto so strnili v zapise in jih opremili s čudovitimi risbami. Prvič so se v skupinah samostojno preizkusili v sestavljanju zapisov o spoznavanju poklicev. Delo jim je šlo zelo dobro od rok.

Kadar je čas dopuščal, so se urili tudi v poštevanki.

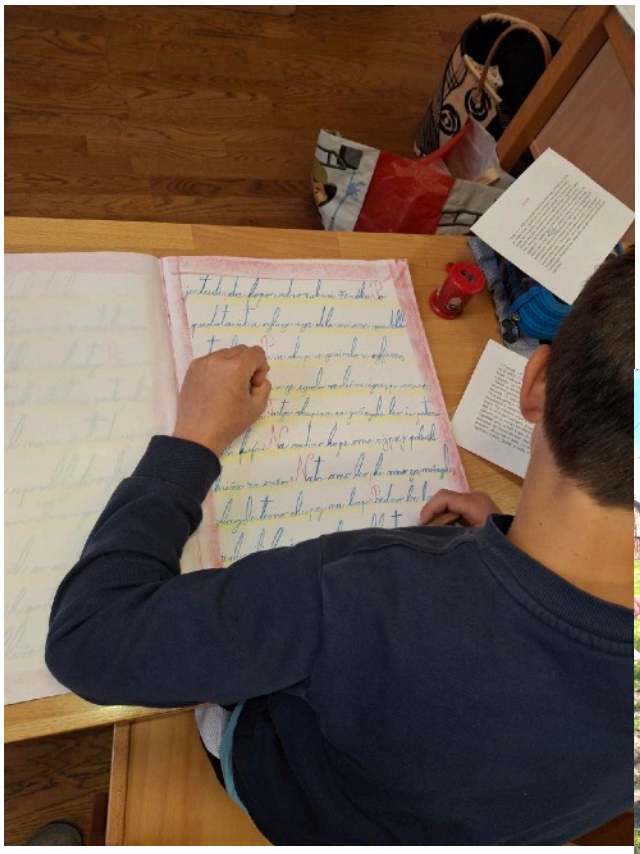

Utrinki iz 2. razreda

Mesec se je začel z iskanjem velikonočnih jajčk, ki nam jih je zajec pustil na travniku nasproti šole. Izgubil je tudi del repa, ki ga je našel Timotej in smo ga dali na mizico letnih časov.

Še istega dne nas je obiskala gospa Colarič, razredničarka 5. razreda, in nam podarila vijolice in božične kaktuse, ki jih je vzgojila kar sama. Z njimi smo okrasili okna v učilnici in sedaj za njih skrbimo.

Besedilo in fotografije: Barbara Lobe

Prispel je paket z bombažno prejo najrazličnejših barv, ki smo jo precej spretno zvili v klobke.

Naredili smo tudi zapise in risbe z voščenimi bloki ter zapolnili letošnji zvezek za spoznavanje okolja.

Tedensko slikamo v tehniki mokro na mokro in doživljamo srečanja barv, modre z rdečo, rumene z modro, rdeče z rumeno, pri tem pa veselo odkrivamo zeleno, vijolično, oranžno.

Pred počitnicami smo vstopili v tretjo epoho matematike, ki smo jo že pošteno potrebovali. Začeli smo si izdelovati trak s števili do sto, ki

Ponekod nas je pri delu obiskala pošast Zmešnjava, ki jo bomo vsak za en dan odnesli domov in jo ukrotili v klobko.

April smo preživeli v epohi spoznavanja okolja, prisluhnili zgodbam o drevesih, listavcih in iglavcih, njihovih plodovih in živalih, povezanih z njimi.

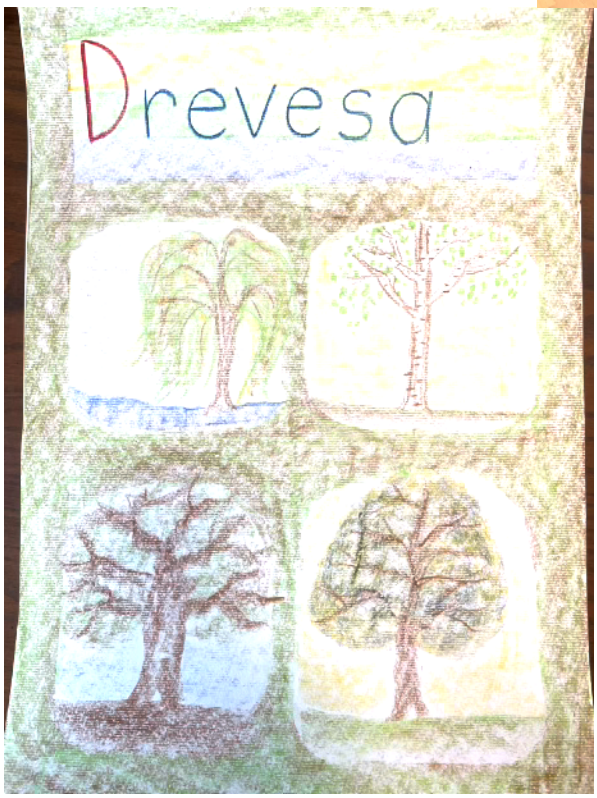

jih bomo v mesecu maju na šolskem dvorišču tudi prekorakali in tako gradili dobro številsko predstavo.

Besedilo in fotografije: Janika Plisson

Utrinki iz 1. razreda

Mesec je minil, kot bi trenil. Pohodi na kmetijo, občudovanje prebujajoče se narave in poslušanje ptičjih napevov, ki so nam že kar naredili uvod v glasbeno uro. Veselo prepevamo pomladne pesmi.
Po epohi matematike, kjer smo zapisali števila do dvajset, pa smo

odpotovali v kraljestvo črk. Na poti nas spremlja vila Črkoznalka. Pomagajo nam vile Samoglasnice, ki nam podarjajo tudi posebne darove. Na gradu črk nas je že sprejela kraljica črk, ki nas bo popeljala do celotne abecede.

Na praznik velike noči smo se pripravili z velikonočnimi zgodbicami, potem pa smo tudi izdelali svojo pisanico in piščančka.

Prvošolci smo prvič imeli pouk evritmije v Kulturnem domu Šmarjeta in vsem je bilo nadvse všeč.

V zadnjem Zvonu se je znašla tudi fotografija z ure nemščine. Radi se učimo novega jezika in z gospo Gut se odlično počutimo.

Besedilo in fotografije: Alijana Kržan

Od gorskih vrhov do morskih valov: Pustolovščina waldorfskih petošolcev

Letošnja šola v naravi za učence 5. razreda, ki je potekala od 21. do 24. aprila 2026, je bila nepozabna lekcija iz prilagajanja, vzdržljivosti in povezovanja. Pot nas je vodila od vetrovnega Slavnika čez slikovit Kraški rob in ob reki Dragonji vse do Pirana.

Prilagajanje vremenu in združevanje ekip

Narava nam je že na začetku postavila izziv. Zaradi slabe napovedi smo odhod prestavili za en dan in pot namesto v ponedeljek začeli v torek. V Ljubljani smo se srečali z vrstniki z **Waldorfske šole Maribor** in **OE Pomurje**. Skupaj smo presedli na skupni avtobus, kjer se je takoj začelo tkanje novih prijateljstev. Avtobus nas je odložil v vasi **Prešnica**, kjer se je naša tura uradno pričela.

Od vetrovnega Slavnika do plezalne stene

Prvi pravi preizkus je bil vzpon na **Slavnik (1028 m)**. Z nahrbtniki na ramenih smo zagrizli v kolena in se vztrajno vzpenjali proti vrhu. Med vzponom na **Slavnik** smo občudovali bujno spomladansko rastje ter užívali ob prvih pogledih na morje. Ko smo dosegli vrh, smo z velikim tekom in veseljem izpraznili svoje nahrbtnike. Malica, ki smo jo prinesli s seboj, nam je ob takšnem razgledu še posebej teknila. Kratkemu postanku je sledil hiter spust do vasi Podgorje, kjer nas je pričakal kombi s svežo vodo, nato pa smo po peščeni poti nadaljevali proti Kraškemu robu.

Postavljanje šotorov je bilo za marsikoga prva takšna izkušnja in velika zabava. Po večerji – krepkem veganskem pasulju – smo utrujeni zaspali. Jutro so s klepetom prebudili najbolj zgodnji pohodniki. Po "ruskem zajtrku" je sledila adrenalinska dogodivščina: **plezanje**. Skoraj vsi učenci so brez težav premagali steno in dokazali svojo spretnost.

Čez Podpeč in Hrastovlje do Kubeda

Pot smo nadaljevali proti slikoviti vasi **Podpeč**, kjer smo se povzpeli na vrh do znamenitega obrambnega stolpa. Od tam se je pot spuščala proti **Hrastovljam**. Po zaslуženem kosilu smo si ogledali cerkev sv. Trojice in njene svetovno znane freske. Dan smo zaključili v **Kubedu**, kjer smo prespali v kulturnem domu, večer pa izkoristili za nogomet, košarko in igro na tamkajšnjem igrišču.

Po strugi Dragonje do morske obale

Naslednji dan je bil v znamenju vode. Pot nas je vodila ob **reki Dragonji**. Večkrat smo jo prečili, del

poti pa smo prehodili kar po rečni strugi, kar je bilo v vročem dnevu prava osvežitev. Po pikniku in čofotanju nas je avtobus odpeljal do Lucije. Komaj smo čakali, da skočimo v morje! Po postavljanju šotorov in večerji s palačinkami smo hitro utonili v spanec.

Besedilo in fotografije: Nataša Draksler

Intervjuji s starši in bodočimi prvošolci

10., 11. in 13. aprila 2026 so potekali intervjuji s starši bodočih prvošolcev, hkrati pa tudi z bodočimi prvošolci.

Intervju z Barbaro Lobe, waldorfsko učiteljico, razredničarko 3. razreda Waldorfske šole Dolenjska

Otroci z razrednikom preživijo ogromno časa in lepo je, če o njem izvemo kaj več, zato sem se z Barbaro Lobe pogovorila o njenem vsakdanu, spoznanjih, izzivih in načrtih.

1) Kdaj ste se prvič srečali z waldorfsko šolo in pedagogiko?

Za waldorfsko pedagogiko sem prvič slišala na fakulteti. Nismo se poglabljali v detajle. Naredili smo kratke predstavitve in meni je bilo dodeljeno raziskovanje ravno waldorfske pedagogike. Zdela se mi je zelo zanimiva, predvsem iz vidika celostnega pristopa, ki je podprt z antropozofskim razumevanjem človeka kot fizičnega, duhovnega in duševnega bitja. Pritegnila me je tudi zato, ker je njen cilj vzgajati svobodne in ustvarjalne posameznike. Poseben vtis pa je name naredilo veliko praktičnih veščin in umetnosti v samem programu waldorfskega izobraževanja.

2) Zakaj ste se odločili za poklic waldorfske učiteljice?

Ta odločitev ni bila sprejeta načrtno. Nikoli nisem niti pomislila, da bi bila učiteljica. A človek obrača in življenje obrne. Tako je mojo pot iz vrtca v šolo, a tokrat ne v šolsko klop, ampak pred kateder, popeljalo raziskovanje o možnostih vključitve mojega najmlajšega otroka v šolo, ki deluje po posebnih pedagoških načelih. Po sestanku iniciative za waldorfsko šolo Dolenjske so povabili vse, ki imamo izkušnje z delom z otroki, da ostanemo še na nadaljevanju sestanka. Predstavitev dela v waldorfski šoli me je prevzela do te mere, da sem se pridružila iniciativi in pozneje naredila waldorfsko specializacijo in sedaj že tretje leto učim v Waldorfski šoli Dolenjska.

3) Vsi potrebujemo vodilo v življenju, nekaj, kar nam služi kot notranji kompas, ki usmerja naše odločitve in vedenje v vsakdanjem življenju. Kaj je vaše glavno vodilo pri delu?

Ko sem imela pred leti nastop za strokovni izpit, mi je sodelavka zjutraj v roke potisnila majhen listek z znano mislijo Antona Martina Slomška: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti.« Njena skromna gesta za srečo in Slomškove besede so mi vodilo še danes. Vsako jutro si rečem: »Danes bom gorela in razvnela učence. Bom kovač, ki kuje vroče železo.«

4) Generacije otrok, ki vstopajo v šolo dandanes, so precej drugačne od naših. Kaj je za vas največji izziv pri delu z otroki?

Vsakdan današnjih otrok je prepleten z nenehnimi dražljaji. Pretežni del dneva so animirani s strani starejših ali zaslonov. Dolgčasa otroci sploh ne poznajo več. A je zelo pomemben, saj se takrat porodijo najboljše ideje, razvijata se kreativnost in samostojnost. Take otroke je zelo težko popeljati v notranji mir, da zmorejo slediti in ponotranjiti obravnavano snov. V večini so navajeni nenehne zabave in vsebine v šoli niso vedno zabavne. Izziv je pripraviti pouk tako, da pritegneš prav vsakega učenca, ne da mu je zabavno, ampak, da mu je zanimivo.

5) Waldorfski učitelji so izjemno obremenjeni. Kako poskrbite za svoje zdravje?

To je moje šibko področje. Največkrat poskrbim zase takrat, ko mi telo že pošteno zažuga, da bi bilo treba malo upočasniti vsakdan. Dobro mi denejo sprehodi v gozd ali pohod na bližnje Gorjance. Narava je najboljša zdravnica. Vodilo za zdravje mi je tudi iti zvečer kmalu v posteljo in zjutraj kmalu iz nje. Zadostna mera počitka in čudovita zgodnja jutra mi vlivajo novih moči.

6) Šolski dnevi znajo biti včasih naporni. Kaj vas nahrani in spodbuja za nadaljnje delo?

Za nabiranje novih moči se umaknem na kakšno mirno mesto, kjer je čim manj hrupa. Navadno je to v naravi, že doma pod kozolcem

s skodelico domačega zeliščnega čaja se misli zbistrijo in gredo novi izzivi lažje od rok.

7) Na kaj ste pri svojem delu ponosni?

Ponosna sem na vsak še tako majhen napredek učencev. Lepo je opazovati, kako z vztrajnostjo in trdim delom ter ustrezno pomočjo otroci dosežejo cilje, ki so se jim pred nekaj meseci zdeli nedosegljivi.

8) Kako boste preživeli letošnje poletne počitnice?

Velik del počitnic bo namenjen pripravi na četrti razred. Največjo torbo, kar jih imam, bom napolnila s knjigami, nekaj takšnih za dušo in ostalih povezanih z vsebino pouka v naslednjem šolskem letu. Prebirala jih bom na morju, ki ima name posebno dober vpliv. Na morskem zraku ob blagem vetriču, ki bo hladil razgreto ozračje, bo priprava zagotovo dobro stekla.

Pripravila: Janika Plisson

ŠOLSKI KOLEDAR

Maj 2026

Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek	Sobota	Nedelja
27 prvomajske počitnice	28 prvomajske počitnice	29 prvomajske počitnice	30 prvomajske počitnice	1 praznik dela	2 praznik dela	3
4 2. naravoslovni dan - 1. in 2. razred	5	6	7	8	9	10
11	12 3. roditeljski sestanek za 1., 2., 3. in 5. razred	13	14	15	16	17
18 plavalni tečaj za 1. in 3. razred	19 2. šolski praznik plavalni tečaj za 1. in 3. razred	20 plavalni tečaj za 1. in 3. razred	21 plavalni tečaj za 1. in 3. razred	22 plavalni tečaj za 1. in 3. razred	23	24
25	26	27	28	29	30	31